

[Ministeren for Grønland.]

Jeg mener, at man må anse det for særdeles uheldigt, at der i Grønland, hvor mulighederne for god beskæftigelse i fritiden for unge mennesker ikke findes i nær samme omfang som i det øvrige Danmark, findes et så voldsomt stigende udækket behov for ungdomsklubarbejde. De grønlandske boligforhold er meget ofte så trange, at de unge simpelt hen tvinges bort fra hjemmene i deres fritid. Hertil kommer, at det alvorlige ungdomsproblem i Grønland bl. a. har givet sig udslag i en stærk stigning i antallet af barnefødsler uden for ægteskab blandt de helt unge, en stigning i antallet af tilfælde af kønssygdomme og endelig i en stigning i ungdomskriminaliteten. Myndighederne såvel i Grønland som i Danmark har længe været opmærksom på disse alvorlige problemer, og vi mener, at tiden nu må være inde til, at der skabes en lovgivning på dette område, således at der åbnes mulighed for at yde en effektiv støtte til såvel ungdomsklubarbejde som andet børne- og ungdomsarbejde i Grønland.

Det kan i denne forbindelse nævnes, at Grønlandsudvalget af 1960 i sin investeringsplan for perioden 1965-75 har planlagt at opføre ca. 1 ungdomsklub om året med plads til 100 medlemmer til en udgift af ca. 900.000 kr. pr. klub.

I det øvrige Danmark findes der som bekendt bestemmelser om ungdomsklubber dels i lov nr. 234 af 10. juni 1960 om ungdomsskoler og aftenskoler m. v., dels i lov nr. 170 af 31. maj 1961 om børne- og ungdomsforsorg. Man har under hensyn til, at der ikke skønnes at være behov for flere forskellige slags klubber for ungdommen i Grønland, samt under hensyn til, at klubberne bedst vil kunne administreres af skolevæsenet, ved udarbejdelsen af nærværende lovforslag lagt vægt på at søge gennemført en ordning, der ligger så nær som muligt de regler, som findes om ungdomsklubber i lov nr. 234 af 10. juni 1960 om ungdomsskoler og aftenskoler m. v. Som

det er nævnt i de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, har man ikke fundet det hensigtsmæssigt at optage samtlige bestemmelser i den danske lov om ungdomsskoler og aftenskoler m. v. i nærværende lovforslag. Jeg skal i denne forbindelse fremhæve, at de myndigheder, som i henhold til den lov, der gælder hernede, administrerer ungdomsklubbernes virksomhed, ikke for øjeblikket vil kunne etableres i Grønland, men der er dog lagt vægt på, at folkevalgte repræsentanter også i Grønland får den størst mulige indflydelse på ungdomsklubarbejdet.

Endvidere kan bemærkes, at man ved udarbejdelsen af lovforslaget ikke har fundet det muligt nøje at overføre de danske regler om tilskud til anlæg og drift af ungdomsklubber m. v., navnlig under hensyn til de begrænsede midler, som Grønlands landsråd råder over, og under hensyn til, at der ikke i Grønland forefindes mulighed for lån i banker o. s. v. svarende til mulighederne herfor i det øvrige Danmark.

Lovforslagets hovedtræk er følgende:

Der indføres regler om muligheden for offentlige tilskud til anlæg og drift dels af ungdomsklubber for unge mellem 14 og 19 år, dels af seniorklubber for unge mellem 19 og 25 år. De omtalte seniorklubber, om hvilke der ikke findes bestemmelser i det øvrige Danmark, har vist sig nødvendige bl. a. på grund af, at der som før nævnt er langt færre muligheder for god fritidsbeskæftigelse i Grønland end hernede. Udgifterne til anlæg af disse klubber afholdes helt af staten, medens udgifterne til klubbernes drift for 30 pct.s vedkommende kan afholdes af statskassen, og Grønlands landsråd afholder 55 pct. af disse udgifter, mens restudgiften afholdes af private. Ved udarbejdelsen af forslaget har man måttet erkende, at et eventuelt tilskud fra Grønlands landsråd til anlæg af klubberne under hensyn til den grønlandske landskasses begrænsede midler kun ville blive af ringe størrelsesorden, og man har derfor fundet det mest hensigtsmæssigt, at staten afholder samtlige anlægs-